

רקע, סיפור המקרה והתנהגות הדמות:

שרה, בת 23, צעירה ממרכז הארץ, סטודנטית שנה אחרונה באדריכלות. היא בת יחידה, סטודנטית מצטיינת, אך עם ביטחון עצמי נמוך וצורך בעידוד מתמיד. לפני כחודש נפגעה שרה בתאונת דרכים וסובלת מפגיעה ברגל ימים. היא מתקשה בהליכה, בשמירה על שיווי משקל. בשלב הזה של השיקום היא זקוקה לכיסא גלגלים והליכון כדי להתנייד. היא אמורה לקבל טיפול בריפוי בעיסוק במרכז שיקומי בתדירות של פעמיים בשבוע.

זוהי הפגישה הראשונה שלה עם המרפאה בעיסוק יסמין שתטפל בה.

יסמין - מרפאה בעיסוק, בת 26 עובדת זו שנה שניה במרכז השיקומי. היא צעירה אמפתית, חמה, חברותית ודואגת לאחרים. גם היא חוותה תאונת דרכים קשה לפני כ- 5 שנים, שבעקבותיה הייתה בשיקום חצי שנה והצליחה להחלים באופן כמעט מלא. התאונה שעברה יסמין בילדותה השפיעה עליה עמוקות ועודדות אותה ללמוד ריפוי בעיסוק.

נתוני פתיחה:

אינטראקציה ראשונית:

הסימולציה מתחילה באינטראקציה הראשונית בין יסמין לשרה, במהלך פגישה טיפולית ראשונה אשר מתקיימת במשרד של יסמין במרכז לשיקום. מטרת הפגישה לשמוע משרה על האירוע, איך היא מרגישה היום, מה מצבה מבחינה תפקודית, והבין ציפיותיה מהשיקום. על המטפלת (יסמין) לשדר אמפתיה, הקשבה פעילה ונכונות לעזור.

סיפור המקרה והתנהגות הדמות:

כאשר שרה נכנסת למשרד (עם הליכון, צליעה), יסמין מיד ניגשת אליה ומנסה לתמוך בה ולעזור לה להתיישב, תוך כדי שהיא מתייחסת לצליעה שלה, לדוגמה "וואוו, איזה קשה ככה, בטח כואב לך, תני לי לעזור לך להתיישב).

בתחילת השיחה, יסמין צפויה להציג את עצמה בפני שרה, ולתת הסבר על מטרת הפגישה (למשל להשתמש במשפט: "להכיר ולשמוע ממך על האירוע ועל הקשיים ביום יום, ולתאם ציפיות לגבי תהליך השיקום במרכז"), ולהתחיל בשאלות כלליות על מצבה.

הזדהות יתר:

ככל שהמפגש הטיפולי מתקדם, יסמין הופכת בהדרגה למעורבת רגשית ומזדהה יתר על המידה עם הכאב והטראומה של שרה. יסמין מתחילה לטשטש גבולות מקצועיים על ידי שיתוף חוויות אישיות, הן מהטראומה האישית שחוותה בעבר הן מהחוויות שהיו לה בשיקום. בשיחה היא מרבה לשאול שאלות אישיות על החיים של שרה, מרבה לתת עצות לא רצויות, מהחוויה שלה, ומוצפת רגשית מהקשיים של שרה.

השפעה על מערכת היחסים הטיפולית:

הזדהות יתר והפרות הגבולות מתחילות להשפיע לרעה על הקשר הטיפולי. שרה עלולה להראות אי נוחות, ולהיות תלויה במטפל או מבולבלת לגבי התפקיד של יסמין.

התקדמות התרחיש: אם.....אז, פעולות, תוצאות אפשריות, ציטוטים מרכזיים

הזדהות יתר

אם שרה מתחילה לתאר את התאונה שעברה אז יסמין קוטעת אותה: "אני ממש מבינה על מה את מדברת, גם אני עברתי תאונה, ואוו זה קשה מאוד, אני ממש מבינה)
אם שרה משתפת בקשיים בתפקוד ביום יום, אז יסמין קוטעת אותה ומשתפת מהחווייה האישית שלה: "בטח, בטח... אני מאוד מבינה אותה, גם לי היה מאוד קשה, אבל אל תדאגי יהיה בסדר, תראי איך אני מתפקדת היום"

אם שרה לא משתפת ברגשות שלה אז יסמין שואלת אותה: "תגידי איך את מרגישה? את בטח מתוסכלת, וכואב לך נורא. התאונה הזו לא רק פיזית, היא משנה לך את החיים נכון?"

אפשרויות לתרחיש אמפתי:

אם שרה מתחילה לתאר את התאונה שעברה אז יסמין מקשיבה, לא קוטעת אותה, ומבררת עוד פרטים על מה שקרה ואיך התאונה השפיעה עליה.
אם שרה משתפת בקשיים בתפקוד ביום יום, אז יסמין בודקת לעומק את הקשיים הקיימים, שואלת אותה איך היא מתמודדת?, מה עוזר לה?
אם שרה שואלת את המטפלת על התאונה שלה, כיצד זה השפיעה עליה והאם יש תקווה וסיכוי להחלמה מלאה, אז יסמין כן נותנת פרטים כלליים על התאונה, משתפת בחוויה האישית שהיא עברה, ומדגישה שכל אחד חווה את הדברים באופן שונה ומתמודד אחרת. היא מדגישה שהטיפול כן עוזר ומקדם, במיוחד כאשר יש שיתוף פעולה טוב של המטופל, ושהתוצאות שלו תלויות בהרבה גורמים כמו חומרת הפגיעה, מקום הפגיעה ועוד

מטרות התרחיש:

- להדגיש את החשיבות של שמירה על גבולות טיפוליים הולמים ומניעת הזדהות יתר.
- האתגר בלאזן בין אמפתיה וניתוק מקצועי.
- להבטיח שהקשר והאינטראקציה הטיפוליים יישארו יעילים.

נקודות התחקיר:

- העמקת המשמעות של אמפתיה - הזדהות יתר כפוגעת ביכולת להרגיש ולהבין את עולמו האישי של האחר בלי לאבד את ה"עצמי".
- רפלקציה: זיהוי מקור ההזדהות היתרה – בירור הקושי האישי והבעת אמפתיה אליו.
- בירור עצמי – האם ומתי הזדהות על התנסות ורתימת המטופלים היא ביטוי לאמפתיה (אני לא מוותרת עליך)? האם ומתי "לשחרר" הוא ביטוי לאמפתיה (לתת כבוד לבחירה)?

- דרכי התמודדות מבוססות אמפתיה

מקום ההתרחשות:

הפגישה הטיפולית מתרחשת במשרדה של יסמין, במרכז השיקומי. שרה יושבת בכיסא גלגלים ויסמין מולה. שרה לובשת מכנסים ארוכים ומביאה איתה טרינינג לתרגול הלבשה. בחדר יש כיסא ושולחן.